

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **P. D.**, zastoupený JUDr. Vendelínem Mihalikem, advokátem se sídlem Římská 16, 120 00 Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 3 2013, č. j. CPR-1577/ČJ-2013-930310-V234, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 5. 2013, č. j. 10 A 46/2013 – 24,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 5. 2013, č. j. 10 A 46/2013 – 24, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce podal dne 4. 4. 2013 k poštovní přepravě žalobu adresovanou Městskému soudu v Praze, jíž se domáhal přezkumu rozhodnutí žalované ze dne 7. 3 2013, č. j. CPR-1577/ČJ-2013-930310-V234, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění. Městský soud v Praze usnesením ze dne 8. 4. 2013, č. j. 2 A 23/2013 – 11, věc postoupil k vyřízení Krajskému soudu v Českých Budějovicích jako soudu místně příslušnému.

[2] Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 15. 5. 2013, č. j. 10 A 46/2013 - 24, žalobu odmítl. V odůvodnění poukázal na § 172 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, podle nějž musí být žaloba proti správnímu rozhodnutí o vyhoštění podána do 10 dnů od

doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout. Podle správního spisu bylo rozhodnutí doručeno žalobci dne 22. 3. 2013, a lhůta pro podání žaloby tak žalobci uplynula dnem 2. 4. 2013. Byla-li žaloba podána na poštu dne 4. 4. 2013, stalo se tak po uplynutí uvedené desetidenní lhůty. Proto krajský soud žalobu odmítl jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

II. Kasační stížnost žalobce a vyjádření k ní

[3] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce včasnou kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nezákonnost, neboť žaloba byla podle jeho názoru podána včas. Rozhodnutí žalované bylo žalobci doručeno dne 25. 3. 2013, kdy bylo převzato obecnou zmocněnkyní žalobce, paní S. M., což potvrzuje mimo jiné i datum a podpis obecné zmocněnkyně žalobce na čelní straně doručeného rozhodnutí. Pokud by krajský soud vycházel z tohoto skutečného data doručení rozhodnutí, byla by lhůta pro podání žaloby dodržena. Rozhodnutí o odmítnutí žaloby je z tohoto důvodu nezákonné.

[4] Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[5] Žalovaná se v poskytnuté lhůtě ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a není důvodné kasační stížnost odmítnout pro nepřipustnost. Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Podstatou předloženého sporu je otázka, který den bylo zástupci žalobce doručeno rozhodnutí žalované. Není přitom sporu o tom, že žalobce před žalovanou zastupovala jeho zmocněnkyně, paní S. M. (viz plná moc ve správním spisu), takže rozhodnutí žalované mělo být doručováno pouze této zástupkyni (§ 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád), a to do vlastních rukou (§ 19 odst. 4 ve spojení s § 72 odst. 1 správního řádu).

[9] Ve správním spisu je k rozhodnutí žalované připojena doručenka do vlastních rukou, na níž je jako adresát uvedena zástupkyně žalobce. V levé části doručky je uvedeno, že adresátovi byla dne 13. 3. 2013 zanechána výzva a poučení a že téhož dne byla zásilka připravena k vyzvednutí. Dále je vpravo dole v prohlášení příjemce zásilky uvedeno jméno zástupkyně žalobce, její podpis a v kolonce „potvrzuji převzetí dne“ je otisk datové razítka 22. 3. 2013. Současně je ovšem na doručence v kolonce pro otisk denního razítka a podpis vydávajícího pracovníka uveden podpis M. Š. a razítko s datem 25. 3. 2013.

pokračování

[10] Doručenka je veřejnou listinou; není-li prokázán opak, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé (§ 50f odst. 3 ve spojení s § 50g a § 134 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád). Tuto vlastnost pravdivosti však nemůže mít dokument, který je pro svou vnitřní rozpornost nesrozumitelný. Popsaná doručenka přitom takovou vnitřní rozporností trpí, neboť z ní není možné jednoznačně a bez pochybností určit, zda byla zásilka vydána již dne 22. 3. 2013, nebo až dne 25. 3. 2013. Tato skutečnost je přitom pro posouzení včasnosti žaloby zcela určující; den 25. 3. 2013 byl přitom poslední den, kdy si zástupkyně žalobce mohla zásilku účinně vyzvednout i s ohledem na § 24 odst. 1 správního řádu.

[11] Nejvyšší správní soud se otázkou doručování správních rozhodnutí a posuzování včasnosti správní žaloby zabýval v nedávném rozsudku ze dne 12. 8. 2010, č. j. 7 Afs 63/2010 - 65, publikovaném na www.nssoud.cz. Podle zde uvedeného názoru „je povinností správního soudu, pokud dospěje oproti žalobci k závěru, že napadené rozhodnutí bylo doručeno (oznámeno) žalobci v jiný den než v den jak bylo uvedeno v žalobě, a tato okolnost by měla mít za následek odmítnutí žaloby pro opožděnost, umožnit žalobci vyjádřit se k této okolnosti a navrhnout na podporu svých tvrzení důkazní prostředky. Teprve po té lze uvážít otázku včasnosti podané žaloby. Pokud tak krajský soud neučiní a bez dalšího žalobu odmítne, tak jak to učinil v této věci, zatíží své řízení vadou, která ve svém důsledku mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, resp. měla za následek, že o věci samé nebylo vůbec rozhodováno. Usnesení o odmítnutí žaloby založené na takové vadě řízení před krajským soudem Nejvyšší správní soud zruší pro jeho nezákonnost.“

[12] Kasační soud dospěl k závěru, že právě uvedený právní názor lze obdobně aplikovat i na projednávaný případ. Jestliže krajský soud posuzuje včasnost správní žaloby pouze na základě doručenky založené ve správním spisu, která je však vnitřně rozporná, není oprávněn bez dalšího vybrat jedno z v úvahu přicházejících dat, jež by mohlo být datem doručení správního rozhodnutí. To tím spíše v případě, kdy žalobce v žalobě jako datum doručení správního rozhodnutí výslovně uvádí datum jiné. V takové situaci je krajský soud povinen v součinnosti s žalobcem, žalovaným či třetími osobami odstranit pochybnosti vyplývající z doručenky a postavit na jisto, který den bylo správní rozhodnutí žalobci či jeho zástupci v souladu s platnými procesními předpisy doručeno.

[13] Pokud takto krajský soud v projednávaném případě nepostupoval, nedal žalobci prostor k vyjasnění rozporných údajů na doručence a bez dalšího usoudil, že napadeného rozhodnutí žalované bylo zástupkyni žalobce doručeno dne 22. 3. 2013, zatížil soudní řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Jelikož Nejvyšší správní soud na základě shora přdestřené argumentace shledal, že usnesení krajského soudu v Českých Budějovicích bylo nezákonné, zrušil jej podle § 110 odst. 1 s. ř. s. a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm je krajský soud vázán shora uvedeným právním názorem, tj. v součinnosti s žalobcem a případně též s žalovanou či třetími subjekty postaví na jisto, který den bylo zástupci žalobce rozhodnutí žalované doručeno.

[15] V novém řízení rozhodne krajský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2013

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu